

som Kommissionen foreslaar, og skal man bygge saa solidt, som Kommissionen foreslaar, er det givet, at Bekostningen vil blive den samme, enten man følger Flertallet eller Mindretallet, det vil sige, Flertallets Forslag bliver det dyrere, som det koster at bygge Enderne sammen, og det vil ogsaa blive det dyrere, som det vil koste at aabne ved Nyminddegab, og det har Vandbygningsvæsenet anslaaet til 100,000 Kr.

Men endelig er der en Ting, som er gaadefuld for mig i Flertallets Stilling, det er den Slutningsbemærkning, det gør i Betænkningen. Heller ikke med Hensyn hertil fik jeg nogen fyldestgørende Forklaring af det ærede Medlem fra Kerteminde. Jeg begriber ikke, at man i Ændringsforslaget siger, at nu vil man foreløbig aabne ved Nyminddegab, samtidig med at man fastslaar, at nu maa Forsøgenes Tid være omme, og samtidig med at man fastslaar, at nu skal der fremskaffes en Løsning, hvorefter Befolkningen kan anlægge sit Erhverv. Ved denne Udtalelse faar man Følelsen af, at det, der nu skal skabes, skal være noget permanent, det skal være noget, hvorom Befolkningen ved, at nu blive Forholdene ikke anderledes i en overskuelig Fremtid. Men umiddelbart derefter siger man, at det, der skal laves, kun er noget foreløbigt, det skal senere overvejes, hvad man endelig skal gøre. Jeg forstaar ikke dette. Det forekommer mig, at det er Udtryk for en af to Ting, enten er det Udtryk for, at Flertallet i Virkeligheden ikke ved, hvad det vil, at det ikke ved, hvad der er det bedste, naar den endelige Ordning skal træffes, eller ogsaa er det Udtryk for, at man ikke vil sige det. Hvis det er Udtryk for det sidste, synes jeg, det er uredligt. Jeg vil haabe, at Forholdet ikke skulde være dette, at man vil have sagt til Befolkningen dernede, Sydpartiet: Nu foreslaa vi ganske vist at aabne ved Nyminddegab, men Børnlille, græder ikke, vi vide vel, I ønske ikke at faa aabnet ved Nyminddegab, men at I hellere ville have aabnet et helt andet Sted, ved Skodbjerg eller Hegnet eller Gødelen, men vi komme senere til Skodbjerg eller Hegnet eller Gødelen. Hvis det er det, som ligger bagved, og som man vil have sagt ved dette Udtryk „foreløbig“, forekommer det mig, at det er noget af en uredelig Politik. Jeg vil derfor hellere forudsætte, at Flertallet ikke i Øjeblikket ved, hvad det vil.

Jeg skal saa gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Varde (S.

Sørensen). Jeg har baade nu og tidligere søgt at begrunde min Stilling ved Udtalelser fra Flertallet af Landbrugerne ved Ringkøbing Fjord, og jeg har blandt andet oplæst, hvordan en Mand, som tidligere overfor Finansudvalget har været Sydpartiets Ordfører, nu stiller sig. Man forsøgte i Gaar at ville bestride, hvad jeg havde sagt derom, men saa oplæste det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich) et Brev fra den paagældende Mand, Godsejer Tranberg, som ingen Tvivl lod tilbage. Det vil nu ikke blive muligt at tage Godsejer Tranberg til Indtægt for Flertallet i denne Sag. Det vil være haabløst at forsøge paa at gøre det, for hans Udtalelser ere saa klare, at enhver kan se, at han nu afgjort holder paa en Sikring af Hvide Sande-Løbet. Han vil for ingen Pris tilbage til det gamle usikre Forhold med Aabningen nede ved Nyminddegab. Der er jævnlig henvist til Kommissionsbetænkningen af 1900, som jeg har nævnt før, men jeg vil gerne have Lov til her sammen med det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds, hvis Udtalelser jeg i alt væsentligt kan slutte mig til, at pege paa, at de Medlemmer, som sad i denne Kommission, vel kunne være sagkyndige paa deres Omraade, men i Virkeligheden var der ikke i den Kommission nogen sagkyndig med Hensyn til Landbrugets Interesser. Det var Oberstløjtnant Nøkkentved, som havde skrevet denne Betænkning af 1900, det er ham, som har sat sit Præg paa denne Betænkning, og man kan ikke paastaa, at han repræsenterer Landbruget eller er kendt med Landbrugets Forhold i det hele. I Hvide Sande-Kommissionen vare derimod disse Interesser repræsenterede dels af en Mand, som kender de lokale Forhold paa Egnen, Gaardejer Andrup, som ogsaa har hørt til Sydpartiet, men nu slutter sig til Forslaget om at indsnævre Løbet ved Hvide Sande, og endelig var der en Repræsentant for Hedeselskabet, der ogsaa maa betegnes som en meget sagkyndig Mand paa Landbrugets Omraade. Det er noget, jeg lægger nogen Vægt paa, at der i den sidste Kommission var sagkyndige for Landbrugets Interesser, men desforuden lægger jeg ogsaa, i Modsætning til det ærede Medlem fra Varde, overordentlig stor Vægt paa, hvad Landmændene ovre paa den paagældende Egn sige.

Saa rejste det ærede Medlem fra Varde igen Spørgsmaalet om Sandpumperen „Nyminddegab“, et Spørgsmaal, som